

rose for, at der i det mindste var en flig af klarhed i Dansk Folkepartis ordførers tale.

Men jeg vil godt spørge, om det virkelig er Dansk Folkepartis holdning, at folkepensionisten, førtidspensionisten, den arbejdsløse, den studerende, de folk, som af forskellige grunde ikke er i arbejde, skal snydes for skattelettelser. Er det den gruppe, som må se til, mens Dansk Folkeparti sammen med regeringen giver skattelettelser til de vellønnede, hvis der nogen sinde bliver råderum til det? Må de så se til og stadig væk bare føle, at endnu en gang er skattelettelserne gået deres næse forbi?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, at hr. Anders Samuelsen er noget vrisen, det må jeg sige, men jeg forstår det egentlig godt, for jeg trækker noget frem fra De Radikales skatteoplæg, og hver gang jeg gør det, bliver De Radikale sure, og det uanset, om det er på møder ude i landet eller ved konferencer hos organisationer, eller det er herinde.

Man kan simpelt hen ikke fordrage, at det kommer befolkningen for øre, hvordan man vil finansiere gildet. Man kan altså ikke fordrage, at man f.eks. får at vide, at vi skal betale 3,2 mia. kr. mere for benzin og diesel for at finansiere nogle af de ting, som De Radikale rejser rundt med. Vi må kun sige, at De Radikale vil lette skatten på arbejde, men alle de andre elementer i det radikale skatteudspil, må man ikke snakke om. Hvis det er på det niveau, vi skal føre debatten, så er det jo ikke en ærlig debat, og det er såmænd bare det, jeg forsøger at bidrage til.

Så til hr. Buksti: Jeg sagde ikke, at skattelettelser hænger folk ud af halsen, og jeg tror, at når hr. Buksti går tilbage, kan han konstatere, at det sagde jeg ikke, selvfølgelig ikke. Folk vil da være jublende lykkelige over at få præsenteret skattelettelser, ægte skattelettelser.

Kl. 15.45

Nej, det, der hænger folk ud af halsen, tror jeg er det, at man hele tiden kommer rendende og siger, at man vil skattelettelser, og så er det i virkeligheden skatteomlægning; det er bare andre måder, man vil tage pengene hjem på. Det er folks forventning til en skattereform. Derfor tror jeg, der er en idé i befolkningen om, at det gør såmænd ikke så meget, at man ikke altid lader en skattereform afløse af en anden, men at man lige trækker vejret, og at man kender de regler, vi lever under, inden man skal lave hele gildet om igen.

Forslaget til vedtagelse lover selvfølgelig i den forstand, at det noterer, at skattestoppet er det første skridt på vejen til skattelettelser, og vi noterer os, at regeringen har oplyst, at arbejdet med oplæg til lavere skat på arbejdsindkomster er i gang, og at de skal præsentere noget for Folketinget, altså at resultatet af dette arbejde kan behandles inden sommerferien. Det vil sige, at vi får det på bordet igen.

Så til hr. Morten Homann. Jeg var ikke helt klart over, at der var stillet et spørgsmål til mig overhovedet, men jeg kan forstå, at hr. Homann er af den opfattelse, at han allerede har fået et halvt svar på nogle spørgsmål, der ikke var stillet. Det er fint. Så er vi jo nået så langt.

Jeg vil bare sige, at vores udgangspunkt har været, at hele grundlaget for diskussionen om skattelettelser har rettet sig ind efter, hvordan man sikrede et tilstrækkeligt arbejdsudbud, og der har vi sagt: Det skal altid, når man arbejder med skattelettelser, gøres på en måde, så vi i højere grad sikrer, at det kan betale sig også for de lavestlønnede at være i job. Derfor har vi rettet fokus dér.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerens (S):

Da jeg hørte hr. Thulesen Dahls indlæg her, lyttede jeg meget omhyggeligt efter, om der dog ikke var en vis sammenhæng.

Hr. Thulesen Dahl siger: Folk efterspørger ikke ændringer. Altså så kan man sige, at så er det o.k. med den skattepolitik, som Socialdemokratiet har gennemført.

Hr. Thulesen Dahl siger: Det er ikke fornuftigt med en reform. Og så siger hr. Thulesen Dahl senere, at Dansk Folkeparti målrettet vil gå efter lettelser sammen med regeringen. Det er der jo ikke meget sammenhæng i.

Hvad lettelse så skal være, fuldt finansieret, det bliver jo interessant. Lad os nu forestille os, at det var 5 mia. kr., man havde til rådighed – det er i øvrigt dobbelt så meget, som finansrederegørelsen stipulerer at der kan være, men lad os sige, at der var 5 mia. kr. – og man skulle fordele det til alle grundskatteydere, så kan der blive 100 kr. om måneden til hver. Da finansrederegørelsen peger på, at der stort set kun er det halve, kan der blive 50 kr. om måneden til hver grundskatteyder.

Det er altså det tilbud, som Dansk Folkeparti har til skatteborgerne, når de skal gå ind i en skattereform. Det er 50 kr. om måneden, hvis